

ZENSKÁ HLÍDKA.

ŘÍDÍ M. BUREŠOVÁ.

Arna S. z Prahy. — Co dělá me? před časem bývaly tu ohra- Praha? Moje rodiště — má koléb- ka? Kolik listů nestačilo by, a bych všechno o té zlaté matičce zastavíme se v duchu v Národ- Praze napsala. V ruce a v ústech jen někdy nějaká vzrušující udá- lost, tu zas malá národnostní bou, věch vzduchem se přehně a zas jde vše ve starých kolejích. Nepozor- rujeme ani těch mnohých změn, jež tu a tam se provádějí. Jinak děje se tomu, kdož kolik let žije odtud vzdálen a pak na čas sem zavítá; ten sotva pozná ona stará místa, kdež ve volný čas bloudí- val. Byla-li by milá panu re- daktoru Havránkovi na chvíli má společnost, nechť dá se mnou v duchu vésti tou naší — jeho Prahou! Podíváme se třeba hned do některých předměstí. Navštívíme hrde král. Vinohrady s nádhernými, novými domy a s rozkošnými sady Havlíkovými, bývály m sádem princezny Windisch- graetzovy. Dospěli jsme Žižkova s čilým, stavebním ruchem; vedle pak Karlín pyšní se směrem ke Libni zeela novou, moderní částí, výstavnou školou a národním do- mem i pěknými sady Kaizlovými. Na konec Karlína ve směru ku Praze dostává se právě přes Be- nátky Hlavčův most. Necháme ho však stranou a půjdeme po Po- říčí na Josefské náměstí, kde nás překvapí moderní zařízení hotel "Paříž" a naproti němu nádherný reprezentační dům, který sice není ještě úplně dostaven, pře- cto poutá pozornost mnoha kolem- jdoucích, kteří denně se zájmem pokrok stavby sledují a obdivují se jednotlivým, v pravdě umě- leckým částem vnější budovy. Pro- jdeme Prašnou branou, Celetnou ulicí a jsme na Staroměstském náměstí u starobylé radnice s pa- mátným orlojem. Odtud mohli bychom se dáti k ruskému koste- lu a navštívit starou Židovskou čtvrť. Ale kde že jsou ty ozoun- ké, temné uličky a malé jeřáb- ráčky? Ni nejmenší památky po staré, ponuré čtvrti. Na místě ní prostranné ulice s obchodními do- my a moderními činžáky. Snadno bychom zbloudili. Půjdeme tedy hlavní Mikulášskou třídou, která vede přímo ze Staroměstského náměstí, přejdeme nový most Sva- topluka Čecha, odtud na pravo přes Letnou do Stromovky. Dnes je tam pustá; jinak v létě! Pro- menádní koncert začasté i vojens- ké kapely přivábí v neděli na ná- rodnostní. Mně však zdají se jasná jitra vědních dnů a o samotě strávená daleko příjemnější, než chvílky nedělní v hudečném davu. Na vedlejších stezkách je téměř liduprázdno a na hlavních potká- me sem a tam nějakého starého pensistu, onde zas studenta nebo herece polohlasné si cosi odřiká- vajícího. A v ulici nebo na široké pěšince malíř kouzlu na plátně ty krásy kolem sebe. Všude ticho, a- ni skotačivých dětí nevidíme; jsou buď ve škole aneb je-li časné, je- ště v postýlkách si hoví. A v rů- žovém sadě, v zamilovaném mém místečku, je v létě jak v pohá- ce. Plno zpěvu, omamující vůně, světlých motýlků a bzučivých včelíček. — Každý měšťák snad časem po trochu klidu zatouží a rád do stinné Stromovky zablou- dí. — Je poledne! Zvony rozla- holily se s nešetných těch věží a včelíček naší Prahy; po Eliščině městě, kudy jest nám jít zpět do středu města, proudí celé davy. — Každý spěchá, aby za chvíli zas tou samou cestou šel za svým po- voláním. — Odpoledne můžeme e- lektrickou drahou zajeti na staro- slavný Vyšehrad, prohlédnout si tamní kostelík a hřbitov, navští- vit jednotlivé hroby slavných spi- sovatelů a básníků českých, pak procházkou zajdeme k starému mostu Palačského, který vede na Smetanov. Mineme ho však; pro- jdeme se raději po nábreží. Jin- dy bývalo živo a přistava parní- ků, dnes však následkem silné tří- ště paroplavba na čas zastavena. Nemáme se tu na nejzajímavější divati. Jdeme tedy dál Riegro- vým nábrežím, prohlédáme jedno- tivě novostavby, takzvané národní pražského zpěváckého spolku "Hlahol" a j. Nie tu nepoznává-

me; před časem bývaly tu ohra- dy s dřívím — dnes krásné nábre- ží Riegrovo. — Mineme Zofin a zastavíme se v duchu v Národ- ním divadle, v té drabě, zlaté ná- ší kapličky. Projdeme si v myslí všechny české opery Dvořákovy a Smetanovy, vzpomene se Wer- thera a Lotty a jelikož dnes od- poledne se nebrže a do večerní- ho představení ještě daleko, po- krajujme dál ve své procházce Františkovým nábrežím ke Karlo- vu mostu. Procházíme nábrežím právě v okamžiku, když slunce za- padá za Petřín a jsme uneseni pohledem na éarokrásné panora- má Malé Strany a Hradčan. Se- dé, staré paláce malostranské a ze- lenavá kopule kostela sv. Mikulá- še, kynou nám vstříce co staří zná- mí. Za nimi pak směle pnou se k nebi vysoké věže chrámu svatovít- ského a v pozadí hrdy královský hrad. Prohlédli jsme si i Dalibor- ka a kostelík sv. Jiří. Podíváme se ještě k Jelením příkopům, při- pomene si nešťastného Martini- ce a Slavutu a konečně zajdeme ještě k letohrádku královny An- ny (Belvedere). Právěděl provede nás obrazárna a než jsme si vše prohlédli, setmělo se již val- ně. — Nuže, můj krajan — pou- níku, myslím, abychom již od dal- ší procházky upustili. Natouli jsme se dnes tou naší Prahou dost a dost, ovšem, mnoho ještě míst, kterých jsme nenavštívili, kde po- vás snad hojně novinek. Leč za- chovejte si v paměti naši Prahu jak bývala kdysi; ten starý, milý její ráz dnes ustoupil nadobro no- vě době, jen některé řídké památ- ky nám tu ještě ponechány. — Dovedu již chápati vaši touhu po staré vlasti, já, která nebyla- jsem nikdy od ní příliš daleko. — Stýskávalo se mi po ní a těšila jsem se vždy na shledání. — Bu- díte vám jedinou útěchou v té chladné cizině ve dnech starosti a klopot novinářského života, že ne- jste úplně sám. Máte své velké! Jim věnujte všechny své myšlén- ky, jim svěťte své touhy. Ve star- ře vlastní čitání je budeme rádi a s pochopením.

Anna Kulíková, South Omaha, Neb. — Božena Němcová. (Pokr.) V roku 1821, když bylo Boženo asi 1 1/2 roku, rodiče její přestě- hovali se do Ratibofie "na bílé- dlo," přivítanou to samotou ven- kovskou na Náchodsku. Češi v Nebraska žijící mohou ji znáti ze světelných obrazů a přednášek če- ské prof. Šárky Hrbkové; též i Viktorčin jez. V básni "Moje vlast" vřele vzpomíná Němcová udalosti té pro její život tak roz- hodné:

Česká zem mně nezrodila, přeč je mou drahou vlastí, a Českou se nazývají je mi chloubou, je mi slasti.

Cizí děcko v rájá plně luno své mně přesadila, a co vlastní dítě svoje, a věrnou láskou vypěstila.

Kdož by Tebe nemiloval, pečlivá ty dobrá máti? jak ti mám za tvou lásku srdce své i duši vzdátí?

šed ta krásná, libozvuká, jak mi nemá být milá? Vždyť mně modlit, mluvit, zpívat český jenom máš učila.

Zalost li mou duši tíží, v její té jen bol vyžívám; radost li srdce skáče, ženskou píseň si zazpívám.

"Miluji Te!" mluvilade se stá jeho vyplývalo, když nno rámo prvknáráte k sobě vroně přivánilo.

Česku srdce jsem zadala, vlastence za muže mám, a co statná syny vlastní české děti vyzovám.

Až se pak i mně přiblíží neupravná smrti stín; ústředí mi chladné lásko česká máti, ve svůj klis.

Nový domov "na bílidle," jak říčí Němcová, musel být velice hezounký; okolo oken, obrácených k východní straně, táhla se vinná réva, pod okny malá zahrádka, plna růží, fial a resedky, a ko- nečně úhledné, urované záhon- ky petrželky, salátu a jiné drobné zeleniny; na severovýchod na straně byl ovocný sad a za ním se táhla louka ku mlýnu; velká sta-

rá brůska stála při samém stave- naj mladší! Často vzniká z ní ní, kladou se všemi svými vět- vemi na střechu šindelem krytou, neděl. Je to asi tím, že zde nemá- pod ní hnízdily vlaštovky. U- me žádnou stálo zimu. Na No- prostřed dvorka stála lpa, pod ní vý rok sice mrzlo, ale od té doby lavička. S předu stavení, těsně je jen míživo, přepřehá a není ani vedle zahrádky, byl chodník po- děl strouhy, kterou si vedl mlýnář vodu od splavu na mlýn. Od sta- vení přes strouhu byl můstek na- stráň, kde byla pec a sušárna . . . ce nemocen a bratři ho v noci o- Za splavem vedla cesta, po níž šetřuji. Dnes dlel u něho bratr Vaněk a Pelikán. Manželka ná- díou až do Kiesenburku. Nad pí- nou byl holý vrch . . . Vrehy byly porostlé jedlemi a smrčínami, které svým stínem skoro celou její údol zatěmňovaly. "Běli- dlo" a jeho okolí, hlavně ale ba- bička Němcové byly hlavní čini- telé, působící na duševní rozvoj Boženy. Babička v prvotním její vycho- vání vtiskla Boženy dojem- ný obraz v duši; něžná kvítka, již přírodou a oteem zasazená v duši její pěstovala dobrá babička s lá- skou a s porozuměním, jakého jen podati může zkušené stáří, pama- tující stále své doby mladosti; s malovanou truhlou babiččinou a pak byla podávána káva se zákus- ky, načež jsme se v lásece rozešly. Přítel schůze bude u sestry Havlí- kové. Před naším soudem bylo rozhodováno o zajímavém přípa- du. Před 15 léty oženil se pan Blatný s deerou p. Bundy. Právě u nás měli veselou oběd. Man- želka mu záhy zemřela a zanecha- la zde holčičku, o kterou pak, když se otec oženil, byly veliké tahanice. Soud nyní rozhodl, že děve má být ponechána tam, kde bylo až doposud — u své tetě- tož. V minulých dnech jsem ob- držela dopis z Dodge a jak jsem se podivila (to věřím!), když jsem seznala, že je od našeho redakto- ra a že byl v Dodge. Tak blízko a ne přijít. To je přece vše než- moe. (Milá knotra! Nežlobte se. Byl jsem tam jen na skok. Ale kdybych byl věděl, že vás nějak nepřekvapím, byl bych i k vám za- skočil. Nu, až podruhé.) Já vě- děla hned, že můj dopis nebyl v rukách našeho redaktora (taky nebyl). Ale jen počkejte. Až já budu někde blízko, taky za vámi nepřijdu. Co tomu potom řeknete, nevíím. (Inu, co bych řekl, než že mne už nemáte ani trochu ráda, a trochu by mne to taky mrzelo.) Nyní se chystáme na "párty," tak musím jít. (Proč jste mne ta- ky nepozvaly?) Podám vám zprá- vu o tom, jak se vyvedly. (To jsem rád. Alespoň si budu moei na všem počutnat s vámi v du- chu.) Škoda, že se nemůžeme všichni sejít (ale vždyť to říkáte jen tak! Pozvete a uvidíte, jak přiletím!) i s tetou Vitámvaso- nu. A proč si Viktorie Yeteňná ocipí? Snad taky nestátně? Pro- zatím vsak, drahé, na shledanou.

Lucie Kerbelová, Spencer, Neb. — Milé krajaneky a družky! Pro- síme, přisídněte blíž k sobě a u- dělejte trochu místa pro mne, a- bych si mohla mezi Vás sednout a s Vámi si porozprávět. Jíž dáv- no jsem mezi Vámi nebyla a tu jsem si myslila, když mám něja- kou tu chvíli volnou, že se též nauš milé "Ženské Hlídky" sů- řaštním. Víte dobře, když má je- ustále co na práci, tu se štím, tu den několik malých dětí, že je ne- s vařením, pak se zašíváním a a jinou práci domácí. Musí se jeden jak se patří ohánět, aby vše to podělal — třeba že zůstávám ve městě, zvláště když jsou teď dny tak krátké. A tu nelze se věru divit, že na psaní jen málo času zbývá. — Zase nám přibýlo do města o krajanu více, a sice o p. Jos. M. Scheinostovu, která na podzim ovdověla. Nyní se při- stěhovala z farmy do města. Man- žel její byl pojištěn u dvou spol- ků, a sice u ZČBJ. a u Dřevářů. Obdrževši správně od obou spol- ků pojistku, odstěhovala se do mě- sta, kdež to bude pro ni přece jen snazší než na farmě, kde s man- želem svým až do jeho smrti pře- bývala. Ale sama, se čtyřmi ma- lými dětkami, nemohla se odvážit farmářti dále. — Paní Otoupal- ková píše, že ji ta prohlášká chřipka také navštívila. Ano, mi- lá paní Otoupalková, ona ta chřipka navštívila letos asi kaž- děho. My všichni dostali jsme z ní též nějaký podíl a k tomu je- ště, když jsme byli na návštěvě Překvapila nás totiž, když jsme dleli návštěvou u maminky a tam jsme se také pěkně vystonali. Vů- de si na tu chřipku stěžují. Má-

me zde tři lékaře a všichni mají jest zajisté pro nás Čechy velmi- co dělat, aby stačili všem nemoc- pěkné. Poněvadž ráda shromá- ným posloužit. — Prosila bych ňuji kuchyňské předpisy, podám- některou z Vás, milé družky, aby Vám též návod k čokoládovým- mi dala návod na české kynuté dortu. Vezmu 3/4 koflíku másla, knedlíky. Návod zašlete třeba do "Ženské Hlídky", snad je více lížku skofice, 1 lížku všeho ko- ření, 1 lížku hřebíčku, 1 čtvere- ček čokolády rozhrátý nad prou- 1 koflík kyselého mléka, 2 koflíky mouky s 1 lížkou kuchyňské so- dy, 1 koflík hrozinek sekaných a naposled ze tří bílků tuhý sníh. Poleva bílá neb čokoládová. Dou- fám, že se Vám povede, zkuste- jej udělati dle mého návodu.

Píše o své sestře. — Pan Jam- M. Rezop z Rosendale, Wis., pi- še: "Sestra moje, pí. Mary Szy- manská, uzdravena užíváním va- šeho Dra. Petra Hoboka. Stonala- osm roků. Lékaři nezdáli se vě- dět, co jí schází, ale Hoboko práci vykonalo. Jsem požádan, vy- slovit vám její vděčnost."

Tak znějí dopisy, docházející- poštou denně majitele tohoto do- bou vyzkoušeného léku bylinného- — děkovačí listiny od lidí, již by- li nemocni, teď jsou však zdraví.

Oproti jiným lékům Dra. Petra- Hoboka nelze koupit v lékárně. Zvláštní jednatelé je dodávají. Píšte na jediné majitele, Dr. Pe- ter Fahrney & Sons Co., 19—25 So. Hoyno ave., Chicago, Ill.

Mayer's Leading Lady

střevíce. — vévodici vší pěkné dámské obuvi — jsou vynikající stylem, pohodlím a trvanlivostí. Mayerovy Leading dámské střevíce posky- tují velmi pěkný vzhled, plně uspokojí při všech i okázalých příležitostech, jsou trvanlivé, pro povrchovou chůzi a vyznačují se všemi vlast- nostmi rafinované obuvi.

Mayerovy Leading Lady střevíce

Pro jistotu, že jste dostali právě, podívejte se na Mayerov ochrannou známku na podrážce.

F. MAYER BOOT & SHOE CO., Milwaukee, Wisconsin

Naprodě! **Laciné a úrodné pozemky.** **Na p 1000**

Každý příčinlivý člověk, který vlastní několika sty dollarů, může po- čítí farmářti. Zde postavíte stavby laciné, v létě můžete farmářti a po- poli práci můžete jít na výdělek, vydělat si na splátky a tak sobě zaří- zovati domov na stará léta a vymánit své děti z drápů monopolu, býtí svým vlastním pánem nad sebou a majitelem výnosné farmy za pár roků. Pozemky leží nedaleko okresního města Phillips v "Nové Praze", česko- slovanšské to osadě, kde nyní žije mnoho krajanů. Hledi skvělé budoucnosti vstříc. — Ceny a popis krajiny zašleme zdarma. Úkaz a prohlídka po- něch pozemcích bezplatně. V pádu koupě slevime na cestovním sem. 111f Píšte hned na: **JOHN SCHAUER, zástupce B-T.** Česko-Americké **Pozemkové a Půjčovní Společnosti.** **PHILLIPS, PRICE CO., WISCONSIN.**

F. C. BLISS, F. F. WELLMAN.
prodáváč hovězího dobytka. prodáváč vepřového dobytka.

Bliss & Wellman, komissionáři v dobytku.

Máme 200 letou zkušenoust v obchodu tomto. Za správnost ručíme. Na- še rada bude vždy dána v zájmu **zasílatele dobytka** a nikdy v zájmu **je- tek.** Posloužíme každému spravedlivě a ručíme, že krajané obdrží nejvyšší cenu tržní, týž den panují die jakosti dobytka. Zvláštní pozornost věnuje- me dožábim krajanů.

BLISS & WELLMAN,
Room 254 New Exchange Bldg., Union Stock Yards, So. Omaha, Neb.

A. L. WILLIAMS, JAY N. WILLIAMS, L. E. WILLIAMS,
FATE DAVIS, prodáváč ovcí, **A. HULSMAN,**
prodáváč hov. dobytka. prodáváč vepř.

WILLIAMS & SONS,
komissionářští obchodníci živým dobytkem.

Bell Tel. No. 77. Ind. Tel. No. 7. **Pokoj 5. 135,**
SOUTH OMAHA, NEBRASKA. Exchange Building.

Frank Dvořák, knihvedoucí.

Star

TRIUMPH BEER
The Highest Quality

Redinad a postovní obchodníky spř. v om. se prodávají

CHAM, STORZ,
1217-19 3rd Street,
OMAHA - NEBRASKA.